

Een dankbare herinnering aan het
leven van

Antoon Jogems

* 10-05-1935 † 21-02-2007

Na de uitvaartdienst op 26 februari hebben we zijn lichaam te ruste gelegd op het parochiële kerkhof te Weerselo.

Pa groeide op als de 5e in een gezin van 9 kinderen. Op 15 november 1968 trouwde hij met Leny Kolkhuis Tanke en hun huwelijksgeluk werd gezegend met twee zoons en één dochter.

Hij was een man van weinig woorden, maar als hij zijn mening gaf over zaken dan had hij daar goed over nagedacht en kon hij die ook vol overtuiging op anderen overbrengen.

Hij was meer dan 50 jaar lang boer in hart en nieren en was er dan ook bijzonder mee ingenomen dat Gerton in zijn voetsporen trad. Zijn grote liefde was in feite de boerderij, die hij op zijn beurt weer van zijn ouders had overgenomen en verder uitbouwde. Door toedoen van de ruilverkaveling kon een heel nieuwe boerderij aan de Diepemorsweg in Lemselo worden opgezet. Daar heeft pa, samen met ma, heel gelukkige jaren doorgebracht. Zijn vrouw en kinderen, waren hem alles waard en zij kwamen voor hem ook altijd op de eerste plaats. Vakantie was aan pa niet zo besteed, hij was het liefst thuis, immers: volgens zijn eigen zeggen woonde hij op het mooiste plekje van

Weerselo. Hij vormde met ma een haast onafscheidelijke twee-eenheid, ze deden bijna letterlijk alles samen. Zijn hobby's waren vooral klootschieten en kaarten. Ontelbare uren heeft hij gekaart bij het spoor en samen met ma en kaartvrienden een kaartje gelegd en hij genoot zichtbaar en intens als hij iedereen weer eens te slim af was en als eerste "uit" was.

Pa was zoals hij was, vooral eerlijk en recht door zee en hij was iemand die vooral trots was op zijn vrouw en kinderen. En de laatste jaren waren het vooral ook zijn kleinkinderen waar hij een bijzonder plekje in zijn hart voor had.

De laatste jaren van zijn leven werden getekend door een afnemende gezondheid, waardoor hij stukje bij beetje steeds meer moest inleveren. Hij vond het heel erg dat hij niet meer op de boerderij kon meehelpen. Enkele dagen voor zijn dood nog verzuchtte hij: "A'k Gerton nog maar is 'n klein betke kon helpn."

Gedurende zijn hele ziekte werd pa liefdevol door ma verzorgd en daar was hij bijzonder dankbaar voor.

In de vroege ochtend van 21 februari begaven zijn laatste krachten het en heeft hij zijn leven rustig en kalm teruggelgd in de handen van de levende Heer.

*Lieve Antoon, pa en opa, we zullen je ontzettend missen.
Je was voor ons een heel bijzonder mens.*

Heel hartelijk dank voor alle aandacht en belangstelling die u hebt getoond tijdens de ziekte en na het overlijden van mijn lieve man, onze vader en opa.

Leny Jogems- Kolkhuis Tanke
Kinderen en kleinkinderen